բաժանորդներից, ում վրա մնացել են այս տարվայ ապառիկները, խնդրում ենք չուշով ուղարկել մեզ այդ ապառիկները. նոյնպես խնդրում ենք եկող 1881 թվի համար չուշով գրվել «Մշակին»։ Մեր թղթակիցներից խնդրում ենք գրել որոշ և պարզ, թողնել տեղ տողերի մէջ և լուսանցքներ թղթերի վրա, չը գրել գուշտա թանաքով, և աշխատել որքան հնար է աւելի լուրեր հաղորդել, քան երկար նամակներ գրել։

—

Դեկտեմբերի 12-ին, ինչպես մեզ հաղորդում են, մի երիտասարդ վասո Գամազով անունով գիշերվայ ուշ պահուն գնում է ԹԻՖԼԻՍԻ բաղնիքներից մինը լողանալու։ Լողարանից դուրս գալու ժամանակ մի թուրք, Իբրագ-Ղասրչի-Խալիօղլի անունով յարձակվում է նրա վրա և սրի սաստիկ հարուած տալով սպանում է։ Քհայազատներից մինը բռնում է չարագործին, բայց բռնիքսպանը հրամայում է նրան քաց թողնել սպանողին, ասելով, թէ չէ կամենում նրա պատճառով գործ տակ ընկնել։

—

Մի քահանայ, մի շատ հասարակ, կօպեռ թիֆլիսեցի հայ քահանայ այս օրերս վախճանվել է։ Մենք մի խօսք չէինք ասի, ոչ լաւ և ոչ վատ այդ քահանայի մասին, եթէ «Մեղուն» մէջ չը պատահէինք յանդուգն տուողների և չոդորթուհիների հանդուգնական մասին։ Սահառունի քահանան, ասում է մեր խաւարասէր թերթը, հազուագիւտ հայ քահանաներից մինն էր, նա պաշտպան էր լուսաւորութեան և կրթութեան։ Այդ տրէշտուրը, անամօթ ստուր տեսնելով տրէպված ենք ասել ճշմարտութիւնը։ Սահառունի քահանան այն քահանաներից մինն էր, որոնք մեծ պատիւ չեն բերում հայ քահանայութեանը։ Մոլեռանդ, կեղտոտ, անբարոյական, կօպիտ, կռւարար և առաւօտից մինչև կէսօր միշտ և միշտ հարբած, այնպէս որ փողոցում անցնելով իր ոտների վրա կանգնել չէր կարող,—ահա այն քահանան, որին «Մեղուն» հազուագիւտ է համարում։ Գաղտնիքը ինչումն է. Սահառունին Մակար եպիսկոպոսի մտերիմն էր։ Դրանից ընծեղցողը կարող է եզրափակել, թէ որքան ուղիղ են այն տեղեկութիւնները, որ «Մեղուն» տալիս է իր ընթերցողներին։

—

ՄՕՍԿՎԱՑԻՑ մեզ գրում են, որ յօգուտ թիւրքաց Հայաստանի սովատանջների հանգանակութիւնը այն պատճառով այդտեղ դանդաղ է ընթանում, որ այդ տեղի հարուստները սպասում են, որ կ. Պոլսի Նեբսէս պատրիարքը նրանցից իւրաքանչիւրին առանձին հրաւիրագրով դիմէ։ Իսկ երկրորդական մարդիկ, հայի յատուկ սարհադութիւնից, ի հարկէ, որտա չեն ասէի մի բան սկսել առանց հարուստների։

—

Գերմանական «Deutsche Litteratur-Zeitg» լրագրում կարդում ենք մի քննութիւն նորերս լոյս տեսած Ռուսաց գրականութիւն և քաղաքակրթութիւն վերնագրով հրատարակված մի գրքի մասին։ Գրքի հեղինակն է Ց. Հօնէգգեր։ Գիրքը լի է ամենահետաքրքիր, ամենակարեւոր տեղեկութիւններով ռուսաց ազգաբնակութեան, ազգագրութեան և վիճակագրութեան մասին։ Հեղինակը նուիրել է իրան ռուսաց գրականութեան և քաղաքակրթութեան ուսումնասիրութեանը, բայց հարկաւոր չէ համարել գոնէ քիչ թէ շատ ծանօթանալ ռուսաց լեզուի հետ։

—

ԱՍՏՐԱԽԱՆԻՑ մեզ գրում են։ «Ց. Եղիշէ Մեծատունեանց, որ հռչակված է այժմ բժշկական էլեկտրի գիւտով, որով նա ապրեցնում է մարդկանց մինչև 160 տարի, ինչպես կարդում ենք «Մշակի» 208 համարում, երկու տարի սրանից առաջ հանդիսացել էր նոյնպես մանկավարժական ասպարէզում իր հեղինակած աշխատութեամբ լեզուի քերականութեանը, որի համար յայտարարութիւններ ուղարկելով պատասխ քաղաքներ, որոնց թւում և Աստրախան, ցոյնչի առաջ քահանայ Բունիաթեանցի ձեռքով բաժանուներ էր ժողովում այդտեղ, նշանակելով 50 կոպէկ բաժանորդագրութեան գինը։ Մեզանից գրվեցան մի քանի տեղ, բայց մինչև այսօր ոչ մի տեղեկութիւն չը կայ, թէ արդեօք յիշեալ քերականութիւնը լոյս պիտի տեսնէ թէ ոչ։»

—

Ղզլարախանից մեզ գրում են, որ որանից մի տարի առաջ այդ գիւղի մի 26 տարեկան տղայ պահվում է մի 10 տարեկան աղջկայ հետ, որին հայրը աղքատութեան պատճառով տուել է տղային, տանելով նրանից մի տօհար գարի։ Աղջիկը չը կարողանալով ամուսնական պարագ կատարել, փախչում է իր մարդու տանից։

—

Նիւրակի մի քանի գիւղերից մեզ գրում են։ «Այստեղ մի վատ սովորութիւն է դարձել պարտ ասված բանը, այն է, որ աղջկայ ծնողները նախ 120, մինչև 150 րուբլ, իսկ երբեմն 200 րուբլ փեսացուից կանխիկ տանուլտուց յատուկ են տալիս աղջկան նշանելու։ Սորին զատկարգի երիտասարդները չը կարողանալով վճարել վերոյիշեալ պահլուը, դիմում են այլ միջոցների, այն է փախցնում են աղջիկներին առանց ծնողների կամքի»։

—

ՇՈՒՇՈՒՑ մեզ գրում են։ «Երբ Շուշու բնակիչները տեսան, որ անցեալ տարվայ քանգութիւնը հասի վրա այս տարի ևս չարունակվում է, վախցին քաղաքապետին, խնդրելով, որ մի քանի հատուցում մարդկի ընտրէ, որպես զի նրանք միշտ ունան աւրէնական կշռի մօտ և չը թողնեն, որ մանրավաճառները կամ հացթուխները աւելացնեն հացի գինը, նոյնպես մինչև կէս օր, քանի որ կշռի գրօշակը բարձրացած լինի, իրաւունք չունենան իրանք առնելու։ Կարճ ժամանակում այդ տեսակ միջոցներով աջողվեցաւ հացի գինը էժանացնել։ Այժմ հացը ծախվում է ֆունտը $3^1/_2$ կօպէկով։ Եթէ այդպես չարունակվի, ժողովուրդը չատ գոհ կը լինի։ Ընտրված մարդիկ պարագ են։ Մ. Գիւրջեան, Ա. Բէգ—Խուրշուեան, Ա. Խաչատրեան, Ա. Նաջարեան, Ց. Աստուածատրեան և Ս. Ալլահվերդեան։ Քաղաքիս չատր ազգարնակութիւնը չատ գոհ է այդ պարոններից»։

—

ԳԱՆՁԱԿԻՑ մեզ գրում են, որ անցեալ ամսին այդտեղի երկտեղ դպրոցների հոգաբարձութեան նոր ընտրութիւնը կայացաւ և ընտրողական թերթը ուղարկվեցաւ Կաթողիկոսի հատատութեանը, բայց մինչև այսօր ոչինչ տեղեկութիւն չը կայ հոգաբարձուների հաստատման մասին։ Ինչքան մեզ յայտնի է երկտեղ դպրոցների հոգաբարձութիւնը կանոնադրութեան գօրութեամբ հաստատվում է տեղական հոգևոր կառավարութիւնից և ոչ թէ Էջմիածնից։

—

ԹԻՖԼԻՍԻ արուեստագործական դպրոցում, ինչպես մեզ պատմում են, աշակերտների կերակուրը չատ անգամ թարմ չէ լինում։ Մի և կուրը չատ անգամ թարմ չէ լինում։ Մի և կուրը չատ անգամ հայ աշակերտները անդադար նոյն դպրոցում հայ աշակերտները անդադար նոյն դպրոցում հայ աշակերտները անդադար իրանց մասին արմանչա խօսք են լսում միւս ազգութիւնների պատկանող աշակերտներից։ Հայ մանուկները այդ մասին արդէն մի քանի անգամ գանգատվել են դպրոցի տիրակալին։

—

Ակսակովի «Русь» լրագիրը Մոսկվայի ուսանողների վերջին անկարգութիւնների առիթով տարաբաւար սկսում է քարոզներ կարդալ ուսանողներին իրանց հետևը պահել սօցիալիստական ուսմունքից, քննողական աչքով նայել նրանց ստորնութեան, քննողական աչքով նայել նրանց ստորնութեան գրուածքների վրա և այլն։ Մոսկվայի երկրորդ գրուածքների վրա և այլն։ Մոսկվայի «Русскій Курьеръ» լրագիրը նորերս է Ակսակովից՝ ինչ կապ կայ սօցիալիզմի վարդապետութեան և այն բանի մէջ, թէ ուսանողները չաքաքվելով միասին, իրանց ներքին գործերի մասին էին կամենում խօսել համալսարանի թէկուզ մի հետ և պարզել մի քանի տնային խնդիրներ, իսկ եթէ պոլիցիայի ու ժանդարմների օգնով ցրվեցին, դա ոչ թէ այն պատճառով էր, որ նրանց ժողովը քաղաքական նշանակութիւն ուներ, այլ միայն այն պատճառով, որ ուսանողներին առհասարակ արգելված է ժողովներ թէ կազ ամենահամեղ բանի վրա, օրական ամենահրաժեշտ, ներքին մի պետքի վրա խօսելու դիտաւորութեամբ։

ԸՐՏՐԱՒԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

„ԳՕԼՕՍՆ“ ԼՐԱԳՐԻ ԹՂԱԿՑՈՒԹԻՒՆԸ

—

Ց. Պօլսից դեկտեմբերի 18-ից հաղորդում են։ Հետևեալը։ Ահասաբակ բոլոր նաւերին արգելված է գիշերով մնալ Դարդանելեան նեղուցը։ Եթէ մի նաւ չը կատարեց այդ կանոնը, թիւրքերը իրաւունք ունեն այդ նաւի վրա երկու անգամ թընդանօթի արձակել գատարկ փամփուշտներով, իսկ երրորդ անգամ ռումբ ձգել նաւի վրա։ Սովորաբար այդ կանոնը կատարվում էր և նաւերը Դարդանելեան նեղուցի մէջ կանգնում էին։ Բայց վերջին ժամանակները թիւրքերը աւելի խստութեամբ են կատարում այդ կանոնը։ Նոյեմբեր ամսին հետևեալ դէպքն է պատահել։

Ռուսաց առևտրական նաւերից մէկը դեկտեմբերի 3-ին, առաւօտեան 6 ժամին մտել էր նեղուցը։ Նրա վրա թնդանօթ արձակեցին և գնդակը անցաւ նաւի վրա, առանց մէկին վնաս տալու։ Նաւապետը այդ անգթը անյապաղ հաղորդեց ռուսաց հիւպատոսին, որ բողոքից թիւրքաց կառավարութեանը։

Դարդանելեան վարչութիւնը պնդում է, որ գնդակը արձակվեցաւ պարագ թընդանօթաձգութենից յետոյ, բայց նաւի վրա եղածները հակառակն են ասում։ Գիշեալ նաւի վրա նստած էին 270 թիւրք գինուորներ և երեք օֆիցեր, որոնք ցմփուռնիայից ուղևորվում էին Դարդանելեան նեղուցը։

Թիւրքաց կառավարութիւնը վերջին ժամանակները չափազանց խստութեամբ է հսկում իր ծովակզիների վրա և բոլոր նաւհանգիստները ամրացնում է, վախենալով յանկարծակի յարձակմունքից։ Ամեն օր թիւրքաց նոր զօրքեր են գալիս Դարդանել։

—

ՅՈՒՆԱՍՏԱՆ

—

„Polit. Corresp.“ լրագրին Աթէնքից հաղորդում են դեկտեմբերի 21-ից։ Յունական կառավարութեան պաշտօնական լրագրի մէջ նորերս հերքվեցաւ յունական և արտասահմանեան լրագիրների հաղորդած լուրերը գերմանական գեսպան Բարտոլիցի խօսակցութեան մասին Գէորգ Թագաւորի և Կոմունդուրոսի հետ։ Աթէնքի քաղաքական շրջանների մէջ պնդում են, որ դեսպանների առաջարկութիւնները ազդեցութիւն են ունեցել յունական կառավարութեան վրա։

„Standard“ լրագրին Աթէնքից հեռագրում են, որ յունական կառավարութեանը դեռ ևս պաշտօնապէս յայտնված չէ միջնորդ գատարանի նախագծի մասին։ Այդ լուրը յոյների վրա շատ ծանր տպաւորութիւն գործեց։ Չսասրակութիւնը կասկածանքով է վերաբերվում այդ գատարանին։ Ոչ ոք չէ հաւատում, որ նա գրական հետևանք կունենայ, որովհետև թիւրքիան միշտ կը յամառի, քանի որ նա եւրոպական հանճարեղութեանը ոչինչ նշանակութիւն չէ տալիս։ Յոյների կարծիքով հարցը խաղաղութեամբ լուծելու համար բոլոր միջոցները արդէն գործ են դրած։ Բերլինի կօնֆերենցիան կայացրից այնպիսի վճիռ, որ կարելի է իրագործել և նրան փոփոխելուց յետոյ հարցը ուելի էլ կը խըճճվի։ Գալով հարցը ուելի էլ կը խըճճվի։ Գալով նրան որ չյոն հասարակութիւնը այսպէս է նր որ չյոն հասարակութիւնը այսպէս է նր որ չյոն հասարակութիւնը այսպէս է նր